

ikke har været Tid eller Lejlighed til at sammenkalde et Møde.

Ringkøbing, d. 4.—2.—06.

Catharina Strandbygaard.

* * *

Svar til Fru Strandbygaard.

I ovenstaaende Redegørelse mener jeg at have besvaret Fru Strandbygaards første Spørgsmaal.

Som Svar paa det andet Spørgsmaal følgende:

Den endelige Form for vort Andragende angaaende Kvinder i Skolekommissionen kunde vi paa Aalborg-Mødet ikke vedtage, da vi først maatte forhandle med Valgretsforbundet, som vi her skulde samarbejde med. Skønt Fællesudvalget ikke var blind for, at ogsaa andre Kvinder end Mødre kunde gøre Gavn i Skolekommissionen, enedes hele Fællesudvalget dog om i Henvendelsen at vedtage Ordet »Mødre« som svarende til Ordet »Fædre« i Loven, da vi ikke ønskede at forlange en større Ret for Kvinder end den, Lovens § 15*) giver Mænd.

A. Stampe Feddersen.

Kvindelige Læger.

Fra et af vore Medlemmer i Provinsen har vi modtaget følgende:

Det forundrer mig, at de kvindelige Læger ikke averterer i „Kvinden og Samfundet“ — ja Læger er jo altid meget fornemme i saa Henseende; men de kvindelige Læger forputter sig da særlig godt; der er vist mange, der som undertegnede for længe siden vilde have søgt Læge for en eller anden Svaghed, hvis man anede, hvor den nærmeste kvindelige Læge boede; de burde slaa sig sammen — baade Hovedstadens og Provinsens kvindelige Læger — om at holde en „Vejviser“ i „Kv. og Sf.“ Kunde Redaktionen ikke opfordre dem dertil?

M. W.

*) § 15. Tallet af de i Henhold til Lov af 6te Juli 1867 § 16 af Sogneraadet valgte Medlemmer af en Landkommunes Skolekommission kan af Sogneraadet, hvor dette maatte anse saadant for heldigt, forhøjes til 4, saaledes at mindst 2 vælges udenfor Sogneraadet. Mindst 2 af Skolekommissionens valgte Medlemmer skulle i saa Fald være Familiefædre eller Enker, som have undervisningspligtige Børn, idet dog Genvalg kan finde Sted, selv om den Paagældendes Børn, naar Valget sker, ikke længere ere undervisningspligtige.

Til

Ungdommens Venner og Vejledere.

Paa Fredskongressen i Luzern i September 1905 blev det vedtaget, at man i alle Lande skulde komme overens om at arbejde for en metodisk Undervisning i Skolerne. Formaålet skulde være, at Historieundervisningen blev meddelt de Unge i Belysning af Kultur, Litteratur, Kunsthistorie og Videnskab, Krigshistorie skulde ikke som hidtil mest gøre sig gældende.

Vi henvender os derfor til alle Lærere og Lærerinder, til alle Mødre og Opdragerinder, og beder Eder: Følg dette Vink.

Nedlæg i de Unges Sind Fredens og Kærlighedens Sæd. Forklar dem, at ogsaa i Fredens og Kulturens Tjeneste kræves Mod og Offervillighed, at ikke alene Krigen har Helteskikkelser at opvise. Lær dem at forstaa, at vi er Brødre og Søstre med alle Mennesker. Vis dem, at vi har de samme Interesser og kan ikke undvære hverandre i Samarbejde for Fremskridt i aandelig og materiel Henseende.

Fredsudvalget i Danske Kvinders Nationalraad.

Svenske Kvinder.

Stemmeretsbevægelsen.

Med Udsigt til den forestaaende Reform af Valgretten har de svenske Kvinder i Slutningen af 1905 taget Affære. „Fredrika-Bremer Förbundet“ er tillige med en Del andre Foreninger indgaaet til Regeringen med Andragende om Valgret for Kvinder, og disse Andragender er blevet overbragte af Kvindedeputationer, der har haft Foretræde hos Statsminister *Staaf* og tre af Statsraadets Medlemmer. Ved denne Lejlighed oplæste Statsministeren en Svarskrivelse, hvori han udtalte, at Regeringen ved Valgretsreformen ikke kunde tage Hensyn til Kvindernes Ønsker om Stemmeret, fordi Opfyldelsen heraf „efter al Sandsynlighed for ikke at sige sikkert“ vilde forsinke og besværliggøre Reformens Gennemførelse.

10de og 11te Januar 1906 har Landsstemmeretsforeningen for Kvindens politiske Stem-